

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

אבל נשתי נזירות לא. אמרין דליהו יוס אחד עולה למנין נזירות ראשונה ונזירות שניה קמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: **מן אם גילה נפ' חסר אחד יא.** שיום שלשים עולה לא לכאן ולכאן: **בשלמא לרב מתנא.** דאמר אין נזירות פחותה מלי יוס ואינו מגלה עד יוס לי"א להכי אילטרך לן הא מתנינן לן דיוס שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן דכי גילה הראשונה דיוס שלשים עולה לו אותו יוס לכאן ולכאן ונתחלה לו מצבו דיוס נזירות שניה וכי עברו עליו כ' חסר אחת נעשה עליו יוס הזכ"ט בשלום ל' ומקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** למה לי למיתנא שיום שלשים עולה לו מן המנין הא הוי נזירות משלשים חסר אחד: **אמר לך רב פדא.** אלא דלמיתנא דאין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אהא סמכי דגמירנא להא מתנינן וחינא זיה דמי ששם גילה יוס ששים חסר א' יא שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילה דיוס שלשים עולה לו לכאן ולכאן וולא משום דאמרין מקצת היום ככולו ונעשה כמי שגילה דיוס שלשים ואחד אלמא דקתם נזירות לא הוי אלא כ"ט ומשום הכי אמרנא לעיל ששם גילה דיוס לא הוי כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **טנן מי שאמר הריני דאין נזירות פחות משלשים משום הכי כי נטמא דיוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל.** ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נטמא דיוס שלשים לא יא חסר אחד אלא כ"ט דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרין מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רב אליעזר סבר לא אמרין היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרין מקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמרין סותר הא וניטמא חסר מלאת ימי נזירות

המשניות דלע"ג (דחזקה) בסיפא דקמני ואם גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דקוף יוס שלשים עולה לו למנין נזירות שני ומקצת יוס חשיב כיוס שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לרב פדא דלא אמרין מקצת יוס ככולו דקוף נזירות וחשיבין ליה כאלם המקבל נזירות בחזי היום הא לא חשיב חידוש למקשה דפשיטא שאלם מקבל נזירות בחזי היום (ומשני דק"ל ה"מ) שלא היה עסוק בנזירות תחילה ויכיר לכל נזירותיו אלא הכא דנהג נזירותיו עד חזי היום אימר לא יעלה לו דאילו ניכר נזירותו קמשמע לן דאפי' הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ה אמר לך סיפא מסייעא ליה רישא (ו)** באומר שלימים ולרב מתנא קשיא סיפא אמר לך רב מתנא דברקתני סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן מאי היא (ו) מקצת היום ככולו הא אמרה חדא זימנא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות אבל לשתי נזירות לא קמ"ל (ו) תנן אם גילה יוס ששים חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לרב לך אלא נמי אהא סמכי (ו) תנן מי שאמר הריני נזיר נטמא יוס שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לרב פדא קשיא אמר

תוס' ד"ה נטמא יוס שלשים ונראה דיוס ל"א וכו'. ע"י לקמן י"ד ע"ב מד"ה לוקח דף פז ע"ב מד"ה נטמא:

גהרות התוספות
 1. ז"ל אמרין. 2. ז"ל והכא משני. 3. מיתב דיוס שלשים נמקת. 4. ז"ל דלם בילה הראשונה לשלשים. 5. מיתב מזי נמק. 6. ז"ל דקוף היום. 7. ז"ל וזוף היום למחילה וזיות שני דייני לכאן ולכאן לא שמעינן ואם חסר ח"י. 8. ז"ל שממלא. 9. ז"ל יוס מיתב שגילה לו כו'. 10. מיתב יוס נמק. 11. ז"ל יוס ומיתב חס' נמק. 12. ז"ל יוס מגלגל. 13. מיתב דקמא נמק.

פ"י הרא"ש

אלא לרב פדא קשיא גילה את הראשונה ביום שלשים והשניה ביום כ' וכי היכי דפריך לה מרישא ומשני לה הכי נמי פריך ומשני סיפא והכי אורחא דבתי דהלמודא בכמה דוכתי דפריך מכה מה שניות זמנא דרישא דמתני' שני לה הכי דסברא מקצת היום ככולו ותימא לרב פדא (לכ"ו) נמי תקשי לך מאי קמ"ל דאמרין נעשה כאמור שלימים לא אמר חדא זמנא וי"ל דלרב פדא ניהא דשמעי' מינה דארתו יוס שהוא מגלה לנזירות ראשונה עולה לו למנין דאין תחלת היום עולה לו בסוף היום כיון דעולה לו בתחילת היום. אלא לרב מתנא היום דשמעינן דמקצת היום עולה לו בסופו כיון שסוף היום עולה לו בתחילתו ולא שמעינן שום חידוש מהך סיפא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות כיון שיעלה תחלת היום בסוף הנזירות או סוף היום בח' נ"י אבל יום ל' שגילה (לא יעלה) (שעולה) לו תחילת היום לטוף נ"י ראשונה יום יא יעלה לו סוף היום לתחלת נ"י אחרונה דחד יומא לתרתי נ"י לא מפליגי קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לרב פדא למה לי הא אמר (סמכין) סמכין באין לומר דחסם נזירות כ"ט יוס מדקאמר שיום ל' עולה למנין ח"י אלמא נשלמה נזירות הא' (נ"א) ח"י לא מצי למיהי מחשבוך נ"י ח"י אמרין מקצת היום ככולו ונמצא שכל היום כולו צריך להשלים נ"י א: בשלמא לרב מתנא ניהא חדא דמתני' ל' יוס אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דאמר רב מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי הוי נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לרב פדא דאמר

וְלָרַב מתנא קשיא סיפא. דקתני אם גילה ראשונה ליום שלשים אלמא דיוס שלשים מלי לגלוחי: **אמר לך רב מתנא** סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א' הכי דיוס שלשים י' לומר הראשונה שלשים יוס דינא משום דמקצת היום ככולו ועולה לו מקצתו לנזירות ראשונה הלך נזיר⁵ דיעבד יא ולכתחילה צענין ל"א יוס (שלימים) דמשך נזירות שלשים יוס כדשני נמי ארישא ומה שנמלה השניה לתחלה ליום ששים דקוף סוף⁶ עולה להתחלת נזירות שני מידי דהוה אהדס דמקבל נזירות בחזי היום ומנאל דיוס שלשים הויה להתחלת נזירות שני להכי מגלה השניה לכתחילה ליום ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דלמני מקצת היום ככולו הא מרישא שמעינן לך דקתני מי שאמר הריני נזיר מגלה לך שלשים ואחד ואם גילה דיוס שלשים לא שמעינן אלא דקתני יוס שלשים יא מוטעם דמקצת היום ככולו לרב מתנא ומשני דמרישא לא שמעינן אלא דמקצת היום שלשים עולה לו לנזירות ראשון לכאן ולכאן (ל' ו) ואם תאמר ולרב פדא נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אהא לא שמעינן דלם גילה הראשונה יוס שלשים דינא הא ברשע קתני לה כדדיחא אם גילה יוס שלשים לכתחילה דנזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת ראשונה וקמ"ל דארתו יוס היום עולה למנין נזירות שני נמאל כי יוס ששים הוי שלשים ואחד להתחלת נזירות שני ואע"ג דלא אמרין מקצת היום ככולו לרב פדא יא חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין כיון דאמרין מקצת היום ככולו ונעשה כמי שגילה דיוס שלשים ואחד אלמא דקתם נזירות לא הוי אלא כ"ט ומשום הכי אמרנא לעיל ששם גילה דיוס לא הוי כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **טנן מי שאמר הריני דאין נזירות פחות משלשים משום הכי כי נטמא דיוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל.** ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נטמא דיוס שלשים לא יא חסר אחד אלא כ"ט דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרין מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רב אליעזר סבר לא אמרין היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרין מקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמרין סותר הא וניטמא חסר מלאת ימי נזירות

(א) לעיל ה' וז"ל; (ב) לקמן טו. (ג) א' ש"ס, (ד) יא יא שאלמא ל' (ה) יא יא ק"ל.

נוסחת הריב"ן

אן עולה מן המנין
 בן דעולה לן דיוס:
 ג' היום: ד' זו ביום:
 ה' י"ט: ו' ומקצת [ז' וולא] משום כו' ככולו יא יא ככ"ט:
 ח' כ"ט יוס: ט' ט' דמ"ק ד"א ק"ל הק"ד והח"י מה"ד
 אלא כו': י' א' אטימ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רישא (באומר שלמים) תח"מ וכו' וי"ב גי' רש"י נעשה כאומר שלימים: (ב) רש"י ד"ה מן וכו' והבא נמי וכו' מכלל דמנא קמא לא סבירא ליה ה"ס"ד:

הגהות מהר"ב רינשבורג

א' תוס' ד"ה ולרב מתנא קשיא סיפא וכו' מש"ה וכו' דיעבד יא ע"כ. מן מיתב משום עד מיתב אה גלה נמקת. וי"ב מש"ה וי"ב גי' גלה בראשונה יוס ל' דמקצת משום דיוס ל' ז"ל דמקצת יוס ככולו ועולה מקצתו לנזירות לראשונה הלך דיעבד יא כ"ט א"מ: [ב] ב"ד כסופו אם גילה ליום כ' חסר א' יא שיום ל' עולה לו מן המנין כדומר לכאן ולכאן. י"ב כ"ו נמקת א"מ: [ג] תוס' ד"ה מן אם גילה יוס ששים חסר אחד יא וכו' שממלא. נמקת מיתב שממלא וי"ב שמתני': [ד] ד"ה נטמא יוס ל' סותר הכל וכו' ונראה דיוס שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים אטו יוס שלשים והכי משמע לקמן דקאמר נטמא ל' יא וי"ב סותר הכל ע"כ לן אהא וי"ב עד מיתב שלם נמקת. וי"ב דביהם תמיהים לכאורה דלא נמאל לקמן הכי. ועוד דמאי משמע ל' נמאל ק' להיחל וי"ב לתוס' לפ"י כולי דך מילא. ופארוח משור ראשי שהיה כלן צה"ל והמ"ל לקמן דקאמר נטמא ל' יא סותר הכל נטמא ל' שלשים ואחד סותר הכל כ"ט והמ"ד והח"י מה"ד אלא לרב פדא ע"כ ה"א. וגם דבריו סתומים נטמא ל' נמוז. ואולם אחרי העיון דק היטב הבנתי דעדות נפל כאן בדפוס דבספרים היה כתוב והמ"ל לקמן וכו' והוא ראשי מיתב והוא מלי למימר ל' והיונו דלקמן דף ע"א דקאמר במתני' נטמא ל' שלשים סותר הכל הוי מלי למנין נמי נטמא ל' שלשים ואחד סותר הכל ומ"ס ג' היום לקמן דף ע"ב צד סוף ד"ה נטמא יוס ק"א וכו' והמפתח טעה בראשי מיתב של והמ"ל היה כפוס שהיה והכי משמע לקמן ותשע לקמן ותקמו קלקלמו ופיקח הארכמי לנאר הדבר בלא היטב והשאל בהנהו דבעל א"ת הניל מונת דרו"ק:

תוס' נ"י כ"ט יוס מדאורייתא אמאי סותר דפשיטא דנזיר שהשלים נזירותו ואחר מלהביא קרבנותיו שאינו סותר אם נטמא: